

§ 74 giver saaledes for det første Bexelieren Ret til, naar Støvning i Mortifikations-sagen er lovlig kundgjort, mod Sikkerhedsstillelse at forordre nyt Bexelbrev udstedt af Trassenten, hvorved sigtes til saadanne Tilfælde, hvor der, f. Ex. fordi den udstedte Bexel var en Solaverel, ikke, naar den er bortkommen, kan fordres Duplikat udstedt efter Udkastets § 67. Dernæst indrømtes Paragrafens andet Punktum den, som godtgjør sin Ret til at opbevare Betalingen, Ret til, ligeledes mod Sikkerhedsstillelse, naar Forsaldstid er kommen, at kræve Betaling af Acceptanten. I Forbindelse hermed erindres om, at det iøvrigt af Indholdet af Udkastets Kap. 6 følger, at der i Kraft af en de non acceptatione optagen Protest kan søges Sikkerhedsregres saavel hos Trassent som hos Endossenter, selv om Bexlen efter Protesten er gaaet tabt.

Da imidlertid den i § 74 givne Ret mod Trassenten og Acceptanten let vilde kunne blive betydningløs derved, at de foreskrevne Frister for Forevisning eller Protest forløbe, forinden Duplikat, nyt Bexelbrev, eller Mortifikation har kunnet erhverves, og al Bexelret dermed tabes, bestemmer Udkastets § 75 endvidere, at den ved § 74 hjemlede Ret kan bevares derved, at der inden Protestfristens Udløb optages Protest i Anledning af Bexlens Tab, se Betænkningen til det reviderede Udkast S. XIV, om hvilken Protest Underrening skal gives paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 er fastsat.

§ 76 indeholder en vigtig Forandring i, hvad der nu maa antages for gjældende Ret, idet Paragrafen ubeløfter Vindikation af Bexlen fra den, der har den i Hænde med saadant Udlomsst, som § 39 nævner, med mindre det godtgøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed. Man har optaget Bestemmelsen efter den tydske og svenske Lovs forøvrigt indbyrdes noget forskellige Regler, idet man har fundet den gjældende Retts vidtskratte Vindikationsret i lidet stemmende med Bexlens Natur.

Tolvte Kapitel

Om Bexlers Præskription.

De gjældende Regler om Bexlers Præskription findes i Fdm. 18de Mai 1825 § 73. Ifl. det for disse trede Bestemmelserne i Udkastets Paragrafer 77—79, der opgive den nuværende Retts Standpunkt, at foreskrive en fælles Termin (5 Aar fra

den Tid af, da Bexlen er bleven protesteret eller Protest burde eller kunde have været ierksat) for Præskriptionen af enhver Bexelfordring. Om Kapitlets enkelte Bestemmelser og dets Forhold til den gjældende Ret bemærkes følgende, idet der om Grundene til de foretagne Forandringer henvises til den udførlige Motivering i Mot. S. 83—85 og i Betænkningen til det reviderede Udkast S. XV—XVI.

§ 77.

omhandler Præskription af Bexelretten mod Acceptanten, og sætter Fristen i saa Henseende til 3 Aar regnede fra Bexlens Forsaldsdag, med en nærmere Bestemmelse angaaende Bexler, der ere betaltbare ved Sigt, se Mot. S. 84 nederst — 85; baade i Henseende til Fristens Længde og i Henseende til Udgangspunktet for dens Beregning afviger Paragrafen saaledes fra den nu gjældende Ret. Det samme gælder den i

§ 78.

omhandlede Præskription af Retten til Regres for manglende Accept eller Betaling, med Hensyn til hvilken Fristen fastsattes til 6 Maaneder eller — hvis Bexlen er betalbar paa Island, Færøerne eller noget Sted udenfor Europa — 1 Aar regnet fra Bexlens Forsaldsdag, der som et fælles for alle Tilfælde passende Udgangspunkt er foretrukket for Protestdagen, da denne efter Udkastets Omsnit ikke kunde benyttes i alle Tilfælde, saaledes ikke i §§ 41, 2det B. og 42, og endnu mindre i de i § 75 ommeldte Tilfælde, hvor Protest de non solutionis maatte optages længe efter Forsaldstid.

§ 79.

Med Hensyn til den gjældende Ret har der været reist Tvivl, om det ikke uanset Ordene i Fdm. 18de Mai 1825 § 73 maatte antages, at den Endossent, der indfrier en Bexel, bevarer Bexelret mod Trassenten og foregaaende Endossenter samt mod Acceptanten i en ny Frist af 5 Aar. Om dette Tilfælde giver denne Paragraf den Bestemmelse, at en Endossent, som har indfriet en Bexel, erholder den i Paragrafen fastsatte Frist af 6 Maaneder eller 1 Aar til at søge Regres hos Trassenten og foregaaende Endossenter, hvorimod ogsaa i denne Kombination Bexelretten mod Acceptanten præskriberes efter § 77. Den herved fremkommende Mulighed for, at Bexelretten kan være tabt mod Acceptanten, inden det har staaet i den indfrierende Regrespligtiges Magt at standse Præskriptionen, modvirkes dels derved, at den Regrespligtige i Tide kan indfri Bexlen (Udkastets § 48), dels ved Bestemmelsen i Udkastets § 80 om, at en Afbrudelse virker til Fordel for alle dens Formænd, som har foretaget Afbruddelsen, og om, at ikke blot den, mod hvem Regresføgsmaalet er reist, men ogsaa den, som er varslat ved en litis de-